

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΑΥΡΙΑΝΙΔΗ

*Πρωτοδίκου Διοικητικών Δικαστηρίων, κάτοχος
μεταπτυχιακών διπλωμάτων στο Δημόσιο Δίκαιο και στην Φιλοσοφία του Δικαίου*

**ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙ
ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ,
ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟ**

**(Β') «ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ» Ή ΣΕΒΑΣΜΟΣ
ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ;**

Ἡ ἐπί τῶν αἱρέσεων καί τῶν ψυχο-ομάδων Ἐπιτροπή του Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου, δέν φαίνεται νά ἔλαβε ὑπ' ὄψη της ὅτι, ἂν δεχθοῦμε τόν ἐκκοσμικευμένο ἀτομοκεντρισμό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων σέ συνδυασμό μέ τήν λεγόμενη κοσμοθεωριακή οὐδετερότητα τῶν κρατικῶν ὀργάνων, αὐτόχρομα ἀποδεχώμαστε ὅτι τό ἄτομο ἔχει δικαίωμα αὐτονομηματοδοτήσεώς του καί ἄρα αὐτοθεώσεώς του, δηλαδή δεχθήκαμε τόν ἴδιο τόν ἀποκρυφισμό ὡς θεμέλιο τῆς κοινωνίας ἀλλά καί τοῦ Συντάγματος!

Ἄλλά κοσμοθεωριακή οὐδετερότητα χωρίς θρησκευτικά θεμέλια δέν ὑπάρχει, εἶναι φύσει ἀδύνατη. Καί ἂν αὐτά τά θεμέλια εἶναι στήν πραγματικότητα τά χριστιανικά, τότε ὑπάρχει οὐδετερότητα μέ τήν ἔννοια τῆς ἀμεροληψίας, τῆς μή προσωποληψίας, τῆς οὐσιαστικῆς δικαιοσύνης. Ἄν τά θεμέλια ὅμως εἶναι ἰνδουϊστικά καί γενικώτερα ἀποκρυφιστικά, ἢ «νεοεποχίτικα», τότε κρατική οὐδετερότητα σημαίνει ἀποχή ἀπό τήν συναίσθηση τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, τοῦ δικαίου καί τοῦ ἀδίκου, ἀποχή ἀπό τήν πρόληψη ἐγκλημάτων, ἀπό τήν ἀντιμετώπιση ἐκνόμων καταστάσεων ἢ ἐγκληματογόνων ὀργανώσεων, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι πολλές ἀπό τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις. Καί τότε, ἡ τάξη θά ἐπιβάλλεται πλέον μέ ἀτεγκτη ἐφαρμογή τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου νόμου θά ὑπάρχουν, ἀντί προσώπων κατ'εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, δυστυχεῖς ὑπάρξεις πού θά ξεπληρώνουν «τό κάρμα τους» στά πλαίσια κάποιων «ρόλων». Ἡ κρατική οὐδετερότητα, ὡς θρησκευτικῶς ἀπόλυτο ἀξίωμα, ἀποκομμένο ἀπό τήν χριστιανική ἀντίληψη πού προαναφέρθηκε, εἶναι ἓνα οὐτοπικό αἶτημα κρατιστῶν ἢ ὀπαδῶν τοῦ λεγομένου λαϊκισμού (-ἀντικληρικαλισμοῦ). Ἀντίθετα, ὡς προτροπή γιά ἀμεροληψία, ἡ κρατική οὐδετερότητα ταυτίζεται ἀκριβῶς μέ τήν χριστιανική ἀντίληψη γιά τά δημόσια καθήκοντα.

Ἄλλά εἶναι καί κάτι ἄλλο: Ἡ Ἐπιτροπή τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου φαίνεται ὅτι παρεπλανήθη ἀπό ἀνακριβῆ δήλωση τοῦ Μάσιμο Ἰντροβίν, κεντρικοῦ προσώπου σέ δίκτυο δῆθεν ἐνημερώσεως περί τῶν αἱρέσεων (CESNUR), γνωστοῦ γιά τίς θετικές θέσεις του γιά ὀργανώσεις ὅπως ἡ σαηεντόλοτζ, ὁ ὁποῖος εἶπε στήν Ἐπιτροπή, παραποιώντας τήν ἀλήθεια, ὅτι κατά τήν ψυχιατρική καί τήν ψυχολογία πλύση ἐγκεφάλου (δῆθεν) δέν ὑπάρχει! Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὅσοι ἐπιστήμονες ἀσχολοῦνται μέ τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις μέ γνήσιο ἐνδιαφέρον

«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ» Ή ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ; (Β)
(ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ)

γιατά τήν δύματα αὐτῶν (π.χ. ἡ ψυχίατρος Μάργκαρετ Θάλερ-Σίνγκερ), ἔχουν τήν ἄποψη ὅτι βεβαίως ὑπάρχει πλύσις ἐγκεφάλου στίς νεοφανεῖς αἱρέσεις καί ὅτι θέμα εἶναι μόνον ἡ ἀκριβής καί μετά πληρεστέρων ἀποδείξεων παρουσίαση τῶν μεθόδων πλύσεως ἐγκεφάλου στήν ἐπιστημονική κοινότητα, ὥστε καί οἱ πλέον δύσπιστοι νεοεποχίτες ἐκ τῶν ψυχιάτρων νά μήν μποροῦν νά ἀντεπιφέρουν ἐπιστημονικές ἐπιφυλάξεις. Ἡ δήλωση τοῦ Ἰντροβίν ἔγινε μέ ἀπόλυτο τρόπο στήν Ἐπιτροπή. Ἀπό σχετική ἔρευνα ἐντεταλμένων ἐπί τῶν αἱρέσεων στήν Γερμανία (τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας), προέκυψε ὅτι τό μόνο στοιχεῖο στό ὁποῖο φαίνεται ὅτι βασίσθηκε ὁ Ἰντροβίν, εἶναι τό ὅτι μελέτη περὶ τῆς πλύσεως ἐγκεφάλου τήν ὁποία ἔκανε εἰδική ψυχίατρος κατ' ἀνάθεση ἀπό τό Δ.Σ. τῆς Ἀμερικανικῆς Ψυχιατρικῆς Ἐταιρίας τελικά δέν δημοσιεύθηκε ἀπό τήν Ἐταιρία αὐτή.

Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς, παραπληροφόρηθεῖσα λοιπόν στό καίριο αὐτό ζήτημα, ἐμποτισμένη καθώς ἦταν στό πνευματικό περιβάλλον τοῦ πανθηρησκειακοῦ πλουραλισμοῦ, προτίμησε τήν υἱοθέτηση τῆς θέσεως ὅτι, ἀντί γιά πλύση ἐγκεφάλου, πρέπει νά χρησιμοποιηθοῦν ἄλλοι τρόποι ἐκφράσεως τοῦ ἰδίου φαινομένου, «εὐρύτεροι», λιγώτερο ὑποτιμητικοί γιά τίς αἱρέσεις. Τήν θέση τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ὅτι δῆθεν δέν ὑπάρχει τέτοιο πράγμα ὅπως ἡ πλύσις ἐγκεφάλου τήν εἶδαμε πρόσφατα σέ ἀναξιόπιστα δημοσιεύματα τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου, τά ὁποία μάλιστα φτάνουν νά λένε, προφανῶς κατά παραγγελία κάποιων νεοφανῶν αἱρέσεων, ὅτι κατά τήν ἐκτίμηση τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς γερμανικῆς Βουλῆς δέν ὑπάρχει ἡ πλύσις ἐγκεφάλου (!!!), πράγμα σαφῶς ἀναληθές.

Ὅπως ἄλλωστε γνωρίζουμε πολύ καλά στήν Ἑλλάδα, σπανιώτατα δημιουργήθηκαν ἐπιτοπίως οἱ νεοφανεῖς αἱρέσεις (cults). Ἡ πλύσις ἐγκεφάλου καί μάλιστα ἡ προσερχόμενη ἀπό τό ἐξωτερικό, εἶναι ἡ κύρια αἰτία τῆς δημιουργίας ὄλων τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων στήν Ἑλλάδα. Τά ποιμαντικά κενά, τά ὑπαρξιακά κενά πού ἀφίνει στούς νέους ἡ ἐκκοσμικευμένη παιδεία μας, εἶναι ἀπλῶς τό πρόσφορο ἔδαφος τό ὁποῖο βρῆκαν οἱ νεοφανεῖς αἱρέσεις καί στό ὁποῖο μπόρεσαν νά κάνουν νά ἀνθήσουν τά δένδρα τῶν ξυλοκεράτων τους, ἀκριβῶς μέ τήν παγίδευση θυμάτων καί μέ τήν χρήση μεθόδων πλύσεως ἐγκεφάλου.

Βέβαια, γιά νά εἶμαστε ἀκριβεῖς, πρέπει νά ποῦμε ὅτι ὁ ὅρος «πλύσις ἐγκεφάλου» χρησιμοποιήθηκε σέ ἓνα πρῶτο στάδιο μελέτης τῶν τρόπων ψυχικῆς καί διανοητικῆς ὑποδουλώσεως. Ἐπρόκειτο γιά μελέτες ἐπί αἰχμαλώτων στόν πόλεμο τῆς Κορέας, πού ὑπέστησαν ἀλλοίωση τῆς προσωπικότητάς τους, εὐτυχῶς προσωρινή ἀλλά τραυματική, ἀπό τοὺς Κινέζους. Ἐκτοτε, ἡ ψυχιατρική προτιμᾷ ὅρους πού ἀνταποκρίνονται στήν ἐξέλιξη τοῦ φαινομένου αὐτοῦ, τό ὁποῖο ἀνθεῖ ἀκριβῶς τοὺς χώρους τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων. Ἔτσι, γίνεται λόγος πλέον γιά «mind control» (ἔλεγχος τῆς σκέψεως), γιά ἀλλοίωση τοῦ νοῦ, γιά αἰφνίδια ἀλλαγὴ τῆς προσωπικότητος, γιά ψυχο-τρομοκρατία πού προξενεῖ «μετατραυματικά σόκ» ἢ ἀκόμη καί σχιζοειδοῦς τύπου διαταραχές τῆς προσωπικότητος, κ.ο.κ.

Στήν Γερμανία, στόν προτεσταντικό ἰδίως ἀλλά καί στόν ρωμαιοκαθολικό χώρο, δικαιολογημένα ἀναζητοῦν οἱ νέοι τά ἐξωτερικά γνωρίσματα τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ὅπως τήν θεία λατρεία, τίς εἰκόνες, τά λείψανα καί τά θαύματα τῶν ἀγίων, ἀλλά δέν τά βρίσκουν καί ἔτσι παρασύρονται ἀπό ὅσους ὑπόσχονται γνησιώτερες καί ἐντονώτερες ἐμπειρίες, παραδείγματος χάριν ἀπό τοὺς γκουρού καί τοὺς νεοπεντηκοστιανούς. Γι' αὐτό, δημιουργεῖται στήν Ἐπιτροπή τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς ἡ ἐντύπωση, ὅτι στίς νεοφανεῖς αἱρέσεις καλύπτονται κάποια κενά στήν ὑπαρξία καί στήν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει ψευδῆς κάλυψη ἢ μᾶλλον

«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΑΛΙΣΜΟΣ» Ή ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ; (Β')
(ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΛΟΥΤΑΛΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ)

συγκάλυψη τών κενών αυτών από τις τεχνικές τών αιρέσεων και τών ψυχο-δυμάδων. Και αυτό καταφαίνεται όταν τά άτομα αυτά θελήσουν νά εγκαταλείψουν τόν χώρο τής αιρέσεως. Αντιμετωπίζουν πλείστα όσα ψυχικά προβλήματα. Ένίοτε κατατρύχονται επί έτη από εφιάλτες, από τήν ιδέα ότι καταδιώκονται (από τήν αίρεση), από άγχη και από ανασφάλειες άνυπαρκτες κατά τόν χρόνο προτού ύποστούν τήν ειδική έπεξεργασία τής προσωπικότητάς τους.

Δέν έχουμε λοιπόν καμία ύποχρέωση νά θεωρήσουμε, ιδίως στις όρθόδοξες χριστιανικές χώρες, άξια σεβασμού τήν «θρησκευτική έλευθερία», όταν σάν τέτοια εκλαμβάνεται ή άτομική απόλυτη έλευθερία έπιλογής αιρέσεως ή αίρετικής κοινότητας.

Έπομένως, θεβαίως και πρέπει νά βάζουμε όλες τις νεοφανεis αιρέσεις στό ίδιο τσουβάλι, αυτό τής πλύσεως έγκεφάλου, αυτό τής παγιδεύσεως ατόμων-δυμάτων, αυτό τής ανάγκης νά ληφθούν μέτρα προστασίας τών δυμάτων από τό κράτος. Και θά ήταν όλθδρια ή χρήσις τής όρολογίας «νέα θρησκευτικά κινήματα», θά νομιμοποιούσε τήν καταστροφική για τήν προσωπικότητα του άνθρώπου αίρεση ως άντικείμενο προστασίας τής θρησκευτικής και κοσμοθεωριακής έλευθερίας.

Χρήσιμη είναι πάντως ή έπισήμανση τής Γερμανικής Βουλής, ότι (πέραν τών μεθόδων που συνιστούν πλύση έγκεφάλου) μπορεί νά γίνεται λόγος για δημιουργία «μορφών μαζικής ψυχοκοινωνικής έξαρτήσεως» διά τής συμμετοχής σε όρισμένες τεχνικές και θεραπείες, καθώς και για «έγκληματογονία» (Kriminogenitaet) που άμέσως ή έμμέσως καλλιεργείται σε νεοφανεis αιρέσεις.

Άλλά τό τί έννοούμε ως θρησκευτική έλευθερία, έξαρτάται από τό άν είμαστε στις ΗΠΑ ή στην Εύρώπη. Στις ΗΠΑ, έρμηνεύθηκε ή ιστορία του May Flower (του πλοίου επί του όποιου διωκόμενοι από τήν ρωμαιοκαθολική και προτεσταντική Εύρώπη, οί πατέρες του Άμερικανικού «έθνους» έδωσαν ύπόσχεση πλήρους σεβασμού τής θρησκευτικής έλευθερίας ενός έκάστου) ως εάν αποφάσισαν οί πατέρες του Άμερικανικού έθνους, κάτω από τήν έννοια τής θρησκευτικής έλευθερίας, νά προστατεύεται από διώξεις του κράτους κάθε άτομική έπιλογή αιρέσεως. Όταν λένε θρησκευτική έλευθερία, έννοούν σεβασμό στην άτομική αίρεση, μία δέ από τις αιρέσεις πολλών ατόμων, κάτω από αυτήν τήν αντίληψη, είναι και ή Όρθόδοξη Έκκλησία! Η ίδια ιστορία του άήϊ άήήϊήϊ όμως, μπορεί και πρέπει νά έρμηνευθί όρθόδοξα, δηλαδή ως ύπόσχεση τών πατέρων του Άμερικανικού έθνους για πλήρη σεβασμό του άνθρωπίνου προσώπου, ιδίως όταν ό άνθρωπος αναζητά τήν ζωή εν Άληθειά και τόν άληθινό Θεό.

Στήν Εύρώπη, θρησκευτική έλευθερία σημαίνει κυρίως δικαίωμα έπιλογής εκκλησιαστικού φορέως χριστιανικής όμολογίας, ή εν πάση περιπτώσει έλευθερία του άνήκειν εις θρησκευτική κοινότητα καθώς και έλευθερία τών εκκλησιών και τών γνησίων θρησκευτικών κοινοτήτων νά έχουν και νά διδάσκουν τά μεταφυσικά δόγματά τους και νά τελούν τις θρησκευτικές πρακτικές τους.

Η δική μας, ή όρθόδοξη χριστιανική αντίληψη, ότι ή θρησκευτική έλευθερία είναι ή έλευθερία του άνθρώπου νά αναζητήση, άν θέλη, και νά ζήση, άν και καθ' ό μέτρο θέλη, με αναφορά τής όλης ύπάρξεώς του ως προσώπου αλλά και ως κοινωνίας προσώπων προς τόν άληθινό Θεό, είναι άπούσα από τις αντιλήψεις τής δυτικής Εύρώπης και τών ΗΠΑ.

«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ» Ή ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ; (B)
(ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ)

(Καρικατούρα τής δικής μας αντίληψως είναι ή μουσουλμανική αντίληψη, πού ἔχει ὅμως καί τό στοιχείο, πού ἀπαντᾷ ἀποκλειστικά μόνο σέ ομάδες σατανισμού, ὅτι ὁ «Θεός» θέλει τό ἐπί γῆς ξεπάστρεμα τῶν «ἀπίστων» ἀπό τούς πιστούς, ἰδίως ὅταν κάποιος γίνεται ἀπό «πιστός» «ἄπιστος»).

Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς, βρέθηκε ἀντιμέτωπη ὄχι μόνο μέ τήν προπαγάνδα τῆς Σαηεντόλοτς στίς ΗΠΑ σέ κύκλους τοῦ Κογκρέσσου κατά τῆς Γερμανίας, ἐπειδή συνέστησε τέτοια Ἐπιτροπή γιά νά διώξη ὑποτίθεται τήν θρησκευτική ἐλευθερία, ἀλλά καί μέ τήν ἀνωτέρω αντίληψη πού ἔχει διαδοθῆ στίς ΗΠΑ κατά τήν ὁποία πρέπει νά προστατεύεται ὡς «θρησκευτική ἐλευθερία» ἡ κάθε ἀτομική θρησκευτική ἢ παραθρησκευτική ἢ κοσμοθεωριακή ἐπιλογή αἰρέσεως, ἐπιλογή εἴτε ἐλεύθερη εἴτε κατόπιν παραπληροφόρησεως ἢ ἐντέχνου παγιδεύσεως.

Γι' αὐτό, πῆγε στίς ΗΠΑ ἡ Ἐπιτροπή, μίλησε μέ μέλη τοῦ Κογκρέσσου καί τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, διεπίστωσε ἄγνοια τοῦ προβλήματος τῆς Σαηεντόλοτς ἀπό μέρους μελῶν τῶν Κογκρέσσου καί συνήνησε ἀνεπίσημη κατανόηση γιά τό θέμα τῆς Σαηεντόλοτς ἀπό κυβερνητικούς ἀξιωματούχους. Προσπάθησε νά διευκρινίσῃ ὅτι αὐτό πού ἀπασχολεῖ τήν Γερμανία, δέν εἶναι οἱ θρησκευτικές πεποιθήσεις τῶν σαηεντολόγων ἀλλά οἱ παράνομες δραστηριότητες τῆς ὀργανώσεως Σαηεντόλοτς.

Πιθανότατα, ἡ ἀσκηθεῖσα ἀπό τίς ΗΠΑ ἰδεολογική πίεση ἐπί τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς, εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀποδοχῆς ἀπό τήν Ἐπιτροπή τοῦ προτύπου τοῦ πολυθρησκευτικοῦ πλουραλισμοῦ στά λόγια, γιά νά μπορέσῃ νά προτείνῃ ἡ Ἐπιτροπή, ὅσο γίνεται πῶς συγκεκαλυμμένα καί ἀνώδυνα γιά τήν εἰκόνα τῆς Γερμανίας στήν διεθνή κοινή γνώμη πού διαμορφώνεται ἐν πολλοῖς ἀπό τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις, συγκεκριμένα νομικά μέτρα στήν βάση ἑνός «χριστιανικοῦ» πλουραλισμοῦ. Ἀλλά ἔτσι, ἡ προπαγάνδα τῆς Σαηεντότς μᾶλλον πέτυχε τόν πρῶτο καί ἴσως κυριώτερο στόχο της: Νά ἀχθῆ ὅλη ἡ δυτική Εὐρώπη νά ἀκολουθήσῃ μέσῳ τῆς Γερμανίας τήν αντίληψη περί ὑπάρξεως στήν Εὐρώπη, ὡς κάτι τό φυσιολογικό, μιᾶς πολυθρησκευτικῆς κοινωνίας, καί ἀκριβέστερα μιᾶς πολυ-αἰρετικῆς κοινωνίας, καθῶς καί νά παύσῃ ἡ ἀνωτέρω περιγραφθεῖσα διάσταση μεταξύ ΗΠΑ καί δυτικῆς Εὐρώπης στό θεμελιώδες ζήτημα τοῦ τί εἶναι ἡ θρησκευτική ἐλευθερία.

Ἡ διάσταση αὐτή «κινδυνεύει» νά φέρῃ σέ πρακτική προσέγγιση τόν τρόπο ἀντιμετωπίσεως τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων στήν δυτική Εὐρώπη, μέ τόν ὀρθόδοξο χριστιανικό τρόπο ἀντιλήψεως τῶν προβλημάτων ἀπό τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις. Δηλαδή, τό κύριο θέμα πού μᾶλλον δέν ἀντελήφθη ἐπαρκῶς ἡ Ἐπιτροπή τῆς Γερμανίας, ἦταν ὅτι ὑπέκυψε μέσῳ τῆς προπαγάνδας τῆς Σαηεντόλοτς καί μέ τήν ἀποδοχή τῆς μεταμοντέρνας ἀτομοκεντρικῆς πολυθρησκευτικότητος ὡς κατ' ἀρχήν ταυτότητος τῆς Εὐρώπης, στήν ἀπαίτηση κύκλων πού θέλουν τόν χωρισμό τῆς Εὐρώπης στήν «ἐκσυγχρονισμένη» (μοντέρνα) δυτική Εὐρώπη μέ τίς «ἀνοικτές κοινωνίες» της καί στήν μή μοντέρνα ὀρθόδοξη ἀνατολική Εὐρώπη μέ τίς «κλειστές» «παρωχημένων κοινωνικῶν μορφῶν» κοινωνίες της, οἱ ὁποῖες πρέπει νά «ἐκσυγχρονιστοῦν».

Πρόκειται γιά μία ἰδεολογική μεθόδευση, ὥστε νά ἀποτραπῆ ἐν τῇ γενέσει της ἡ πνευματική προσέγγιση, οὐσιαστική ἀκόμη καί γιά τά πολιτικά καί οικονομικά πράγματα μακροχρονίως, δυτικῆς καί ἀνατολικῆς Εὐρώπης, μέσῳ τῆς συναντιλήψεως καί ἀπό κοινοῦ ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων.

«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΑΛΙΣΜΟΣ» Ή ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ; (Β')
(ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΛΟΥΤΑΛΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ)

Στήν στάση αυτή τής Έπιτροπής συνετέλεσε τά μέγιστα τό γενικώτερο ιδεολογικό πλαίσιο στό όποιο κινούνται οί σύγχρονες «μεταμοντέρνες» κοινωνιολογικές θεωρήσεις τής κοινωνικής πραγματικότητας. Είδιχώτερα, καί χαρακτηριστικό παράδειγμα, εἶναι τό ότι χρησιμοποιείται συχνά από τήν Έπιτροπή ό επιθετικός προσδιορισμός «συγκρουσιακο-φόρος» (Konflikttrachtige), γιά νά αποδώση τήν φύση τών προβλημάτων ἤ καί τών δομῶν πού σχετίζονται μέ τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις.

Τά προβλήματα ἔτσι, από προβλήματα ούσιαστικῆς δικαιοσύνης καί προστασίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, μετατρέπονται σέ προβλήματα ἀποκαταστάσεως μιᾶς ἐκκοσμηκευμένης ἤ καί ταοῖστικῆς κοινωνικῆς «ἁρμονίας», ἁρμονίας πού μπορεῖ νά τήν διαταράσσουν ὄχι μόνο οί νεοφανεῖς αἱρέσεις μέ τήν συμπεριφορά τους, ἀλλά καί οί ἐντεταλμένοι ἐπί τών αἱρέσεων (!!!), ἀφοῦ δίνοντας αὐτοί συμβουλές στά δύματα τών αἱρέσεων ἤ στίς οἰκογένειές τους, «προξενοῦν» «συγκρουσιακές καταστάσεις» σέ ἄτομα καί σέ οἰκογένειες (!!!) - ἀντί νά ἀφίνουν νά χειραγωγοῦνται ὅλοι από τίς μεθόδους πλύσεως ἐγκεφάλου, ἤ μεθόδους δημιουργίας σχέσεων ἐξαρτήσεως, ἤ ὅπως ἀλλοιῶς καί ἄν ὀνομασθοῦν, τίς ὁποῖες χρησιμοποιοῦν οί νεοφανεῖς αἱρέσεις.....

(Συνεχίζεται)